

PLATSER I VÅR NÄRHET OCH HUR DOM FÅTT SINA NAMN.

Av Gösta Lindmark, Bodträskfors

SVÄLTUT

”Svält-ut” fick sitt namn 1904.

Ett lag hästkörare (kuskar) och huggare höll på med skogsavverkning åt ett skogsbolag.

Deras löner var så snålt tilltagna att det inte gick ihop. Efter mycken vända beslöts att strejka. Arbetet nedlades.

Man handlade varor för uppehållet på kredit. När man kom till handlaren var krediten stoppad. – Det hade arbetsgivarna skött om.

Det gick ett tag. Maten tog slut. Arbetet låg nere.

En ung pojke, Brynolf, han var bara 16 år, var den ende som fick ut lite proviant på krita. Och det förslog inte långt.

Till slut orkade arbetarna inte strejka längre. Arbetet sattes igång.

Sedan dess har platsen hetat SVÄLTUT!

* * * * *

KARLSRO

Karlsro, en ensam gård, byggd på Kronans (statens) mark. Det var vad som i dag kallas för ”svartbygge”. Inget bygglov från något håll. Huset skulle rivas, vilket kom som en chock för Karlsson som byggt under svett och möda. Nu skulle hans hem rivas!

Karlsson var av naturen en vältalande man. Han kunde lägga sina ord på ett belevat sätt, trots att hans utbildning när det gällde skolning var liten.

Det gjordes en insamling av bygdens folk som skulle ge Karlsson möjligheten att fara till Stockholm och prata med Kungen.

Första milen sparka han med stålspark tills han kom till järnväg. Sen biljett tur och retur Boden – Stockholm.

Karlsson mottogs högtidligt – det var något statsråd eller minister han fick lätta sitt hjärta för. Om det var hans vältalighet, eller dom tyckte synd om skogens son som kommit så långt för att rädda sitt hem, vet vi inte. Men beslutet blev att han skulle få ha kvar sin stuga.

Minister sa: ”Stugan måste ha ett namn på papperet, som visar att det är Karlssons. Vi kallar det Karlsro, ett bra namn, Karlsson har fått ro!”

Så blev det.

En större middag hölls också för Karlsson där han var hedersgäst. Karlsson blev bjuden börja ta från de dukade borden. Det var då han sa. ”Jag är uppfödd i en tunna. Det jag sett av världen är vad jag sett genom sprundet”. (Hålet på tunnans sida). Andra fick börja och Karlsson lät sig sedan väl smaka av vad som bjöds.

Ett stort samtalsämne i bygden blev besöket i Stockholm och resultatet därav. Så gick det till när gårdsnamnet KARLSRO kom till!

Efter besöket gick det många historier om hur det varit och vad som hänt. Ett var att Karlsson hade kokat kaffe och bjudit konungen och drottningen på säng. Men andra gången meddelade Karlsson att det blev inte mera kaffe. Någon hade skitit i kalkkällan (toastolen)! Det var väl inte sant, en skröna av någon lustigkurre.

Agnes Eriksson var den sista som bebodde huset i Karlsro.